

[Henrik Toft]

et problem bare at dreje et sekscifret nummer. Her vil den nye teknik, at nogen kan kaldes blot ved et enkelt tryk på en knap, have værdi. Men der skal selvfølgelig være en plejehjemsmulighed, når det bliver for besværligt at opholde sig hjemme. Når der er for mange funktioner, der svigter, og der til stadighed er brug for hurtig plejeindsats og tilkald og for medicin, som man skal være sikker på den rigtige indtagelse af, kan det jo kun klares på institutioner. Derfor skal vi også have en udbygning af dem, som det er forudsat i de sociale udbygningsplaner.

Lad der ikke være tvivl om, at venstre mener, at det bedst kan vurderes lokalt, hvor mange plejehjemspladser der skal være. I de enkelte kommuner skal man på ansvarlig vis sørge for en rimelig dækning; det er deres forpligtelse, og det skal de holdes fast på. Men så skal vi heller ikke fra centralt hold drive vores posekiggeri for vidt, fordi der måtte være nogle pladser forskel i plejehjemsdækningen pr. 1.000 indbyggere i de forskellige områder. Det kan skyldes en anden prioritering af ældreindsatsen i det pågældende område, og det skal de have lov til.

En optagelse på plejehjem bliver tit aktuell med forholdsvis kort varsel, derfor vil det undertiden kun kunne ske på et plejehjem, som de nærmeste pårørende har en vis afstand til. Her vil det være relevant med byttelister, så der eventuelt kan findes ud af det, når pladsforholdene ændrer sig.

Når vi skal hjælpe ældre, kræves der virkelig takt og finfølelse, og det kan næppe læres, det skal helst være noget, som falder naturligt. Men for dem, der har den evne, kan en indsats på et plejehjem også være en meget givende beskæftigelse, for selv om det er tungt og besværligt og der også indimellem kan være noget af arbejdet, som ikke er særlig rart, så vil det, når det gøres på den rigtige måde, næsten altid blive modtaget med smil og stor taknemlighed fra de ældre. Det er et job, hvor mange forskellige kan bruges, og mange med meget forskellige forudsætninger vil her i et samarbejde kunne præstere den nødvendige indsats på de forskellige plejehjem. Derfor skal der også kippes med flaget her i dag for dem, som til daglig præsterer en arbejdsindsats på plejehjemmene: I skal vide, at det bliver påskønnet.

Nogle af de problemer, som en sådan debat medfører, er, at ældre, som står over for at skulle på plejehjem, bliver bange for at komme der, og det gælder sikkert i endnu højere grad deres pårørende. Derfor så jeg meget gerne, om vi kunne sige nogle ting i denne debat, som kan berolige. For selvfølgelig er der forskel på plejehjem, men på langt de fleste fungerer tingene, som de skal.

Der skal ikke være tvivl om, at det er lokalt, der skal føres tilsyn med forholdene; ansvaret er de lokale socialudvalgs med reference til amterne. Af ministerens svar til socialudvalget om lægevalg fremgår det, at spørgsmålet er under overvejelse. Det er venstre tilfreds med, for mange ældre vil sikkert have et tillidsforhold til deres egen læge, som direkte kan have en god virkning.

Hele spørgsmålet om medicin er svært; den politiske indstilling må gå ud på så ansvarlig brug af den som overhovedet muligt.

Til socialministerens bebudelse af en ældrekommission vil jeg sige, at venstre forudsætter, at kommissoriet skal omfatte ikke alene plejehjemsproblematikken, men hele ældreområdet; var det rigtigt forstået?

Efter min opfattelse behøver vi ikke at have skyldfølelse over for de ældre; indsatsen er til stadighed forøget, men nogle ting skal vi lære at gøre bedre.

På venstres vegne vil jeg slutte med igen at understrege vor tak til de mange ude omkring, som præsterer et godt stykke arbejde med at hjælpe de ældre.

Karen Thurøe Hansen (KF):

I de sidste tre uger har såvel pressen som radio og TV beskæftiget sig meget indgående med vore ældre medborgere og især disses behandling på vore plejehjem. Denne store interesse, som vi har læst og hørt om, er vel nok opstået ikke alene på grundlag af, men dog væsentligst på grundlag af dr. Lefèvres kritik.

Når man betænker, at vi har ca. 1.000 plejehjem i hele Danmark, synes jeg nok, det er at skyde over målet, når man generaliserer, sådan som der her er tale om. Da jeg kun har erkyndiget mig gennem pressen om de meget kedelige tilfælde, der har været bragt frem til offentlighedens kendskab, vil jeg ikke her betvivle rigtigheden af de forskellige påstande, men dog håbe på, at de undersø-